מוסיף חומש על חומש · וא"ת והא לעיל בריש פירקין (דף מח·) בעינן יחיד לו כלי לו גמל וחזר והפקידו אצלו וי"ל דמ"מ ס"ל כיון שכבר מחוסר חומש, לא מייתי עליה קרבן ואין מוסיף עליה חומש אחר קמ"ל: **ולא** מיתקרא תנא · לא הן ולא לא וא"ת והתנן במסכת מעשר שני (פ"ג מ"ו) סלע של חולין ומעשר שנתערבו מכיר בסלע משות ולא קתני בסלע וחומש משות אלמא תנן דאין מוסיף חומש על חומש וי"ל דלא חשש להזכיר אותו חומש הדע שהרי על קרן שני מוסיף חומש כדתני בתחודה (מנחות דף פב· ושם) המתפיס משות מעשר שני בשלמים כשהוא פודה מוסיף ב' חומשין אחד למעשר ואחד לקדש ואפ"ה לא קתני מכיר בסלע וחומשו של קרן משות:

מה כסף ערכו כו' · ומעניו לא מני דרים כדפרישית לעיל ומכסף ערכו נמי לא מני מפיק שלא יתחלל על הקרקע דלא אתא אלא לאוכרויי דכי איתיה לחומש בעולם הוי דיו כמו קרן להוסיף עליו חומש:

הקדש ומעשר · הפוכים זה מזה דמעשר אין מוסיף חומש על חומש ועל חולין שני מוסיף חומש כדאמר בתחודה (שם) והקדש הוי אפכא:

בשלמא כולה לשמים למעוטי כו' · דליתי בהו מעילה ס"מ למפרך הא קרא במעילה לא משתעי: **דלמא** לענין חומש קאמר · וא"ת הא כבר ממעטינן הקדש שני מן המקדיש ולא מן המתפיס וי"ל דקרא דלעיל מיירי במקדיש ביתו והכא מיירי בבהמה ממאה דהוי מעלטלין וגריכי ומשום הכי לעיל נמי איצטריך כסף ערכו להוסיף חומש על חומש משום דלא כתיב חמישיתו גבי מקדיש ביתו אע"ג דבקרא דמקדיש בהמה ממאה כתיב ויסף חמישיתו *(ותרוייהו בחס בחומרא):

לענין חומש קאמרת · פרש"י ומועלי' בה הייט ומוסיף חומש ותימה והלא שלמים אינה כולה לשמים ומוסיף חומש כדאמר בתחודה (שם) וי"ל דבמסקנא דתודה כהנים מרבה אף קדשים קלים והכי איתא

לתנא בשלמא "כולה לשמים" למעוטי קדשים קלים–כיון דאית להו לבעלים בגוייהו ליה בהו מעילה אלא "תחילת הקדש" למעוטי מאי, תחילת הקדש הוא דאית ביה מעילה סוף הקדש ליה ביה מעילה דלמא לענין חומש קאמרת ורבי יהושע בן לוי, אמר ליה אין הכי קאמינא, אמר ליה רב אשי לרבינא: בהמה טמאה בתחילת הקדש איתא באמצע

ש"מ חומשו כמותו · דמשמע פירות ולא מעות: **גבי גזל כתיב** · {גבי אשם גזילות כתיב, אם גזל וכפר ונשבע לשקר} "חמישיתיו" = חמישיות הרבה: **ותנן** · כמו דומנין דאיכא עובדא לאחר שנשבע והודה ונתחייב קרן וחומש, ונשבע לו על החומש, תורה אור שחזר וכפר אם החומש ואחר נתתיו לך ונשבע והודה הרי זה מוסיף חומש על חומש שכפר וכן אם חזר ונתן לו חומש ראשון ונשבע עליו וחזר וכפר ונשבע על חומש שני והודה מוסיף חומש על חומש שני וכן לעולם: **עד שיפמעט הקרן** · חומש שהוא מחוייב כבר וחזר וכופרו קרוי קרן עד שתהא כפירת שבועתו בפחות מקרן פרומה: **גבי פרומה** · אוכל תרומה בשוגג: **כתיב חמישיתו** · דלא משמע אלא חד חומש ואפ"ה תנן בה חומשא דחומשא כגון אם נתן קרן וחומש מן החולין כמשפטו ונעשה התשלומין תרומה וחזר ואכל אותו חומש משלם אותו וחומשו: **ואחד אסר** · שמן של תרומה דסיכה כשמייה ושמייה כאכילה דאמרינן בפ' בתרא [דיומא] (דף עו·) שמייה כאכילה מותרת לפני ה' וגו' וכתיב ביה תירוש וסיכה כשמייה דכתיב ותבל כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו אבל אם ביערה על ידי דבר אחר אינו משלם חומש לאיש כי יאכל קדש כתיב פרט למזיק את התרומה על ידי דבר שאינה אכילה: **גבי מעשר** · גבי פדיון מעשר שני דכתיב ביה נמי חומשיתו יוסף עליו: **לא מכפר כתיב ביה** · משמעות דחמישיות הרבה: **ולא מיבעיא תנא ביה** · חומשא דחומשא כגון אם חזר וחילל את החומש הראשון: **ולא מיבעיי מיבעיא לן** · אם מוסיף חומש על חומש אם לא, דפשיטא לן דלא מוסיף דלא אסכתן ביה רמז בקרא כדאסכתן בתרומה רמז פורקא כדבעינן למימר קמן דבתרומה כתיב "ויסף חמישיתו" ולא כתיב "יסף" כלגבי מעשר ולגמן "ויסף" משמע שני חומשים יוסף וחוזר ויוסיף אכל "יסף" חדא משמע: **גבי הקדש** · הפודה את הקדשו כתיב "ואם המקדיש יגאל ויסף חמישית כסף ערכך": **סבי גרסינן ותנן הפודה אם הקדשו מוסיף חומש** · ובמתני' דפירקין הוא ולא גרסינן הנהגה מן ההקדש שוה פרומה כו' דהתם במעילה קא מייתי וגבי מעילה לא כתיב ויסף אלא יסף ולא כתיב חמישית אלא חמישיתו ואם אחר חטא מן הקדש ישלם וגו': **מאי** · אם חזר וחילל את החומש מהו שיוסיף חומש מי אמרינן הלי גבי תרומה אע"ג דלא כתיב חמישיתו הכן בה חומשא דחומשא משום דכתיב ויסף דמשמע שתי תוספות מי מעמא משום משמעותא הוא הכא נמי כתיב ויסף ויסף להוסיף: **לא דלמא** · טעמא דתרומה לאו משום משמעותא הוא אלא משום דקיימא לן גורעין ומוסיפין ודורשין הלכך ויסף דגבי תרומה כי שקלת לה ו' דויסף ותיקרי ביה יסף חמישיתו ודליה ליה בסוף *חמישיתיו אתקרי חמישיתו בשני ויין ונשתמע חמישיות הרבה אבל הכא גבי הקדש לא כתיב אלא חמישיות אע"ג דשקלת כו' · ואם תאמר מישדייה בחמלא תיבה ונקרי חמישיות כסף ערכך לא אסכתן גורעין ומוסיפין להפסיק את התיבה *אלא לו בראשה לו בסופה כדאמרינן בסדר יומא (דף מח·) ולקח מדם הפר דם מהפר יקבלנו: **תיפוק ליה כו'** · מאי קמבעי' ליה לרבא תיפוק ליה דאם חזר וחילל את החומש הראשון אין מוסיף חומש דהוא ליה הקדש שני אפילו חזר וחילל קרן עצמו שהתפיס אחת הראשון אין מוסיף חומש: **וא"ר יהושע בן לוי כו'** · ויליף לה מקרא בשמעתא: **חומש בתחלת הקדש דמי** · שהרי מחיליו ויוסף ולא נתפס אחת הראשון הלכך בעיין מעשה דהקדש שני לא תיפשוט ליה משום הכי מספקא ליה: **המתפיס** · זה אחת הראשון שהשני נתפס בקדושה של אחר ולא מחמת עצמה באה לו: **ואם בבהמה הממאה** · הוא ליה למכתב ואם בהמה ממאה כו' "ואם בבהמה" מאי היא אלא הכי קאמר בהקדשות שהן כבהמה ממאה קאמר לך קרא ויסף חמישיתו: **מה בבהמה ממאה אחלתה הקדש** · ולקמיה פריך מי לא משכחת לה נמי שהתא הקדש שני שיתפיסנה בתוך בדק הבית אחת בדק הבית אחת · שאין לבעלים בה כלום דאתה הקדש בהמה ממאה לבדק הבית היא: **ומועלין בה** · השתא קשיא דמעילה ממש קאמר ולא אפשר ליה לאוקומא הכי חדא דקרא לא במעילה משתעי ועוד דאפילו ליה גבה כל הני שייכא מעילה לענין הקדש: **דלמא לענין חומש קאמרת** · הך מעילה ממש קאמר ולא בנהגה מן ההקדש אלא בחומש קאמר וכבא לפדות הקדש קאמר וקרי לחומש מעילה משום דבמעילה נמי שייך חומש ולמשעי הקדש שני אתא וכדרבי יהושע בן לוי: בחמלא

נוסח תשלום חומש על חומש מבנף

נוסח "כתיב" "תנן" "חומש על חומש"

נוסח דינו של ר"ל על הקדש ראשון מוסיף חומש ולא על הקדש שני

נוסח (מעקה) קושיות לרבינא (קושיות המופנות לרבינא) תשובות (של רבינא)